

Fókuszban a bio bor

Azt hiszem, ha rossz címet lehet választani egy előadásnak, akkor én ezt sikeresen megtettem. Mert ma hazánkban mindenről lehet beszélni, csak arról nem, hogy a bio bor fókuszban lenne, hogy rá valamilyen komoly figyelem irányulna.

Miért mondok ilyeneket? Talán engedjék meg, hogy visszanézzek egy kicsit. 10 Évvel ezelőtt érlelődött meg bennem a gondolat, hogy a magyar biobor-termelők megérdemelnék, hogy legyen egy olyan fórum, ahol megmutathatják ország – világnak, hogy milyen munkát végeztek az előző években. Eitel tíz év, minden évben megrendezzük, most már évek óta az egyetlen országos, külföld felé is nyitott biobor-versenyünket és az érdeklődés egy cseppet sem változott. Igaz az is, hogy valamilyen furcsa, személyiségi adatok kezelésére vonatkozó jogszabály alapján, szinte lehetetlen hozzájutni a magyar bio borászokkal foglalkozó pincészetek névsorához, elérhetőségi adataihoz, mintha szégyen lenne az, hogy valaki bio borokat készít, sőt nagyon sokan meg sem jelölik ezt a ténytet a boros palackokon. Miért? Mert semmilyen pozitív hatása nincs a bor forgalmazási feltételeire. Értik önök ezt? Egy egészségesebb, tisztább termékre nem írják rá, hogy bio, mert ez nem javítja az eladhatóságát – Magyarországon – sőt talán még rontja is.

Természetesen igazuk lehet azoknak, akik azt mondják, hogy egy ilyen rendezvény mindig a szervezők tevékenységét is minősíti. Igazuk van, de bennem akkor is felmerül a kérdés, miért nem érdeke a magyar bio borászoknak a megmérettetés? Rangun alulinak tartják az összemérés színvonalát? Miért mindig csak ugyanaz a 10-12 borászat jelenik meg? Lehet, hogy nálunk nincs is szükség ilyen megkülönböztetésre, mármint, hogy a bor bio vagy sem?

Nem tudom a választ erre, csak azt tudom, hogy a nürnbergi Biofach monstre kiállításon is csak hébe-hóba jelenik meg egy-két magyar borászat, a MUNDUS VINI versenyen meg jó, ha évente talán egy-kettő, és ezek is a magyar versenyen elért díj – támogatás felhasználásával, pedig ott minden évben közel 5000 bort tesztelnek, nagy nemzetközi borbírák közreműködésével. És itt rögtön egy megjegyzés, a 2011. évi országos bio borverseny csúcspora, az egri Gajdos Pincészet Egri Cabernet Franc 2009 bora, a támogatást elnyerve, a következő évben a nürnbergi versenyen aranyérmes lett, vagyis a jó bort az állítólag „kevésbé” képzett magyar borbírák is ki tudják választani.

Tíz éve van szerencsém szervezni, sok barátom önzetlen segítségével az országos bio borversenyt, általában 35-40 bort szokott beküldeni az említett 10-12 borászat, mondhatom, hogy ez egy sztenderd szám, a bíráló bizottság általában 7-10 főből áll, köztünk 5-7 neves magyar borással és borszakíróval a soraiban. Nagyon lelkesek és szigorúak, a pontszámokat is megemeltük 2-3 ponttal, tehát őszintén mondhatom, hogy az eredmények reálisak, az elért eredmények alapján szívesen fogyasztom és ajánlom ezeket a borokat a fogyasztóknak, sőt forgalmazom is őket kereskedésünkben.

Hát akkor hol a hiba? Azt gondolom, hogy a szemléletünkben. Mi magyarok, ha bioról van szó, két dolgot szoktunk mondogatni, bio, ja az a ronda, kukacos valami, vagy na, azt ne mondja már senki nekem, hogyha baj van, akkor nem használnak kemikáliát. Itt látom én a bajok gyökerét, nem hiszünk el, nem merünk bízni abban, hogy vannak emberek, elhivatott emberek, akik egy ügy kapcsán képesek felvállalni a több munkát, a nehezebb utat. Én láttam olyan szőlészt, aki metsző ollóval is védekezett a szőlőben, felvállalva a kisebb termés hozamot és azt is tudom, hogy a borzasztóan nehéz

2014-es évben is volt egészséges szőlőtermés a bio gazdaságokban. Igaz, csak 30-40%-nyi az előző évekhez képest, de meg tudták védeni a szőlőt kemikáliák használata nélkül, és itt a bökkenő, hogy a kemikáliát használók eredményei sem voltak sokkal jobbak, ha egyáltalán jobbak voltak.

Nálunk tíz évvel ezelőtt kb. az eladott bor 1 %-a volt bio, Németországban, Ausztriában nagyjából 10-12%. Ma nálunk ez a mennyiség hivatalosan nagyjából maradt az 1 % környékén, miközben az említett országokban megközelíti a 20%-ot, vagyis nagyjából megduplázódott. És a tendencia, növekedést mutat, 2013-ban Franciaországban egy év alatt 23%-kal nőtt a bio borok értékesítése.

Szándékosan nem néztem utána az európai országok bio borászati támogatásainak, mert meggyőződésem, hogy az ilyen jellegű borászkodás nem elsősorban a támogatás mértékétől függ, hanem elkötelezettség és hit kérdése. Ha, visszagondolunk, csak 100 -150 évre, akkor látnunk kell, hogy nagy- és dédapáink kizárólag bio gazdálkodás keretében borászkodtak, nem is volt másra lehetőségük és akik ma ezt a formát választják, csak visszatérnek az őseink hagyományos módszereihez.

A hitetleneknek, csak azt tudom mondani, hogy aki nem bízik a ma bio vagy ökológiai borokat készítő borászokban, az nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy a világ képes ilyen módon is működni. A növényeknek is megvan a maga immunrendszere és a bio gazdálkodó feladata, hogy a kellő időben és kellő módon segítséget nyújtson a növénynek a hatékonyság fokozásában.

Az elmúlt tíz év, számomra egyértelműen bizonyította, hogy a bio bor semmivel sem rosszabb, mint a nem bio, igaz, nem is mutatható ki, hogy jobb volna. Hogy néha egy kicsivel drágább? Lehet, de profi borkereskedőként állítom, hogy ez a tétel nem bizonyítható ma a magyar borpiacon, hiszen 1000 forintos palack ár mellett is lehetséges nagyon jó bio borokat vásárolni. Arról meg természetesen nem is kell beszélnünk, hogy ezek a borok nem tartalmaznak semmilyen, az egészségünkre káros anyagot, még nyomelemnyi mértékben sem.

Adódik a kérdés, akkor most merre haladunk ebben az utcában? A válaszom egyértelmű, rendületlenül előre. Borkereskedőként és borújságíróként van szerencsém járni az ország borvidékeit, boros rendezvényeit, versenyeit. Néha meglepetésként élem meg, ha egy borversenyen a nyertesek között bio bort is találok, ez is bizonyítja, hogy helyük van a palettán. Ennél is érdekesebb azonban, hogy egyre több borásztól hallom, hogy komoly mértékben csökkenti, sőt lehetőség szerint egyáltalán nem használ a szőlőben kemikáliát és felszívódó vegyszereket. Ilyenkor mindig megkérdem, hogy akkor miért nem bio bort készít, ellenőrzött körülmények között, a válasz szinte mindig ugyanaz: nem biztos, hogy 100%-ban meg tudom védeni a szőlőt, kell egy biztonsági tartalék. Itt jelenik meg a hit és eltökéltség, mert aki bejelentkezik az ellenőrző szervekhez és elfogadja a feltételeket, az biztos magában és a tudásában, felvállalja a nehezebb, de egészségesebb utat, mer rizikót vállalni.

A másik fontos kérdés, ami felmerült bennem, hogy a nagyon sok egyesület és szervezet között, amelyek átszövik a magyar boros társadalmat, nincs egyetlen bio boros sem. Miért nincs erre igény? Miért nem akarnak a bio borászok kiállani és hallatni szavukat? Csupa olyan kérdés ez, amire én nem tudom a választ, vagy csak olyat, ami nem viszi előre az ügyet.

Azt gondolom, hogy ma igenis szükség lenne egy bio borászokat tömörítő szakmai szervezetre, amely kimondaná hangosan is azokat a kérdéseket, amelyek egy részét ma itt feltettem. Én magam kevés vagyok ehhez és alapom sincs hozzá, de nagyon szívesen részt vennék abban a munkában, amely, a

véleményem szerint, nemzetközi szinten is kiváló magyar biobor-termelést még magasabb szintre emelné, még ismertebbé és elfogadottabbá tenné.

Kérem Önöket, a borászokat és kereskedőket, legyen 2016 a bio borok éve, szervezzünk minél több olyan rendezvényt, kóstolót, ahol a nagyközönség is találkozhat ezekkel a borokkal.

Az egészségünk nagyon fontos, és egyre fontosabb lesz, itt a lehetőség, éljünk vele.

Köszönöm a figyelmüket.

Kovács Pál